

گویا ایشان خران رم کرده اند (٥٠) .
 که گریخته باشند از شیر (٥١) .
 بلکه میخواهد هر شخصی از ایشان که
 داده شود نامه های کشاده^(١) (٥٢) .
 هرگز ، بلکه نمی ترسند از آخرت (٥٣) .
 هرگز ، هر آینه قرآن پندست (٥٤) .
 پس هر که خواهد بخواند آن را (٥٥) .
 و یاد نمی کنند بندگان مگر وقتی که
 خواسته باشد خدا و است سزاوار آنکه
 از وی بترسند و اوست سزاوار آن که
 پیامرزد (٥٦) .

سوره قیامت مکی است و آن چهل
 آیت و در کوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
 قسم میخورم بروز قیامت (١) .
 و قسم میخورم به نفس بسیار ملامت
 کننده^(٢) (٢) .
 آیامی ندارد آدمی که جمع نه کنیم
 استخوانهای او را (٣) .
 آری می کنیم توانائیم بر آنکه هموار کنیم
 سرانگشت های او را (٤) .
 بلکه میخواهد آدمی که معصیت کند در
 پیش روی خود^(٣) (٥) .

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنفِرَةٌ ۝

قَرَّتْ مِنْ قَبْوَرَةٍ ۝

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مِثْلَ مَا تُؤْتَىٰ ۝

كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝

كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ۝

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ مَوَاطِنَ الْتَعْوَىٰ

وَأَهْلَ الْمَعْتَرَةِ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ۝

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۝

أَيَسَّبَ الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَهُ عَظْمَاهُ ۝

بَلْ قَدِيرِينَ عَلَّمْنَا نَسْمُوهُنَّ بَنَاتُهُ ۝

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ۝

(١) یعنی می گویند باید که کتاب برهريك نازل شود .

(٢) که آدمی البته مبعوث خواهد شد .

(٣) یعنی آمدنی ست .

می پرسد کی خواهد بود روز قیامت (۶).
 پس وقتی که خیره شود چشم (۷).
 وتیره گرددماه (۸).
 ویکجا جمع کرده شود خورشید و ماه
 (۹).
 بگوید آدمی آنروز که کجاست گریز گاه
 (۱۰).
 هرگز، نیست هیچ پناه (۱۱).
 بسوی پروردگار تست امروز قرارگاه
 (۱۲).
 خبر داده شود آدمی را آن روز به حقیقت
 حال آنچه پیش فرستاده بود و پس
 گذاشته^(۱) (۱۳).
 بلکه هست آدمی برای الزام خود حجتی
 (۱۴).
 اگرچه در میان آرد عذرهای خود را
 (۱۵).
^(۲) مجنباں (یا محمد) به تکرار قرآن زبان
 خود را تازو بدست آری یاد کردن آنرا
 (۱۶).
 هر آئینه وعده است بر ما در سینه^۳ تو جمع
 کردن و آسان کردن خواندنِ او را (۱۷).

يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴿٦﴾
 فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿٧﴾
 وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾
 وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾
 يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَعْرُوفُ ﴿١٠﴾
 كَلَّا لَا ذُرَّٰرَ ﴿١١﴾
 إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٢﴾
 يُنذِرُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٣﴾
 بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٤﴾
 وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَادٍ يَرِيهَ ﴿١٥﴾
 لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُجْعَلَ فِيهِ ﴿١٦﴾
 إِنَّ عَلَيْهَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾

(۱) مثل صدقه جاریه و علم باقی .

(۲) مترجم گوید چون جبرئیل پیش آنحضرت صلی الله علیه وسلم وحی آوردی آنحضرت صلی الله علیه وسلم بحفظ آن اهتمام تمام فرمودی وهم بحضور جبرئیل قبل انقضاء وحی تکرار نمودی تا از خاطر مبارک نرود خدای تعالی باین معنی اشارت فرمود .

پس چون بخوانیم آنرا دل خود را در پی خواندن اوکن (۱۸) .

بازهر آئینه وعده برماست واضح کردن آن^(۱) (۱۹) .

هرگز ، بلکه ای کافران دوست میدارید دنیا را (۲۰) .

وترک می نمائید آخرت را (۲۱) .

یک پاره چهره ها آن روز تازه باشند (۲۲) .

بسوی پروردگار خود نظر کننده باشند (۲۳) .

ویک پاره چهره ها آنروز پیشانی درهم کشیده باشند (۲۴) .

توقع کنند که آورده شود بایشان مصیبتی (۲۵) .

هرگز ، وقتیکه برسدروح به چنبر گردن (۲۶) .

وگفته شود کیست افسون کننده (۲۷) .

ویقین دانست اینوقت وقت جداشدن روح ست (۲۸) .

وبه پیچیدیکساق مُحْتَضِرِ سَاقِ دِیْگَرِ (۲) (۲۹) .

فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاقْبَلْهُ قُرْآنَهُ ۝

قُرْآنَ عَلَيْهِ بَيَانَهُ ۝

كَأَنَّ لَيْلَ تُجِبُّونَ الْمَاجِلَةَ ۝

وَتَدْرُونَ الْأَجْرَةَ ۝

وَجُودًا يَوْمَئِذٍ تَأْخُذُ ۝

إِلَى رَيْبِهَا تَأْطُرُهُ ۝

وَوَجُودًا يَوْمَئِذٍ بِلَيْسَرَةٍ ۝

تَلْفُنُ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاتْرَهُ ۝

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّوْاقِيَ ۝

فَقِيلَ مَنْ رَآئِي ۝

وَقُلْنَ إِنَّهُ الْغَوَاوِيُّ ۝

وَاللَّغَبِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ۝

(۱) مترجم گوید ظاهر نزدیک بنده آنست که معنی آیت چنین باشد هر آئینه وعده لازم است برما جمع کردن قرآن در مصاحف و حفظ و قرائت آن عصراً بعد عصر و ایضاح به تفسیر معانی آن خدای تعالی بردست شیخین رضی الله عنهما جمع آن کرده در هر زمانی قاریان را توفیق داد که حافظ شوند به تجوید بخوانند و در هر زمانی مفسران را توفیق داد که در تفسیر آن سعی نمایند و الله اعلم .

(۲) یعنی در پای حرکت نماند .

إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ النَّسَاءُ ﴿۳۰﴾

بسوی پروردگارتست آن روز روان کردن
(۳۰) .

فَلَا صَدَقَ وَلَا وُصِّلَ ﴿۳۱﴾

پس نه باور داشت آدمی ونه نماز گذارد
(۳۱) .

وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿۳۲﴾

ولیکن دروغ شمرد و روگردان گشت
(۳۲) .

مُؤَدَّهَبٌ إِلَىٰ آهْلِهِ يَمْتَسِلُ ﴿۳۳﴾

بازیرفت بسوی اهل خانه خود خرامان
شده (۳۳) .

أَوَّلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ﴿۳۴﴾

وای برتو پس وای برتو (۳۴) .

مُؤَدَّوِلَىٰ لَكَ فَأَوَّلَىٰ ﴿۳۵﴾

باز (دیگرمیگوئیم) وای برتو پس وای
برتو (۳۵) .

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿۳۶﴾

آیامی پندارد آدمی که مهمل گذاشته شود
(۳۶) .

أَلَمْ يَكْ نُطْفَعًا مِنْ مَرْمِي تُمْنِي ﴿۳۷﴾

آیانه بود نطفه ازمنی که ریخته میشد
دررحم (۳۷) .

مُؤَرَّكَانَ عَاقِبَةً فَعَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿۳۸﴾

بازبود خون بسته پس بیافریدخدا پس
درست اندام کرد (۳۸) .

فَجَعَلَ مِنْهُ الْتَرْجَمِينَ الذِّكْرَ وَالْأُنثَىٰ ﴿۳۹﴾

پس ساخت ازآن منی دوقسم را مردرا
وزن را (۳۹) .

أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَّمَ أَنْ يُعْمِيَ عَنِ الْمَوْتِ ﴿۴۰﴾

آیانیست این خداتوانا برآنکه زنده کند
مردگان را (۴۰) .

سوره دهر مکی است و آن سی و یک
آیت و دو رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .
هرآئینه آمده است برآدمی مدتی اززمان
که نبود چیزی ذکر کرده شده (۱) .

هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّا كُنَّا ﴿۱﴾